

Overfor det foreliggende Lovforslag om Forsikringsselskabernes Ret til at søge Regres hos Skadevolderen eller dennes Arbejdsgiver tillader vi os i Overensstemmelse med foranstaaende Bemærkninger at anføre, at det vilde forekomme os at være det rimeligste, om et saadan Regreskrav ikke tilkom Forsikringsselskaberne overfor Skadevolderen, hvor der ikke fra dennes Side forlaa Forsæt eller grov Uagtsomhed, og ej heller overfor Skadevolderens Arbejdsgiver, naar han ikke ved manglende Instruction eller utilstrækkeligt Tilsyn eller paa anden Maade havde udvist grov Uagtsomhed. Men selv om man — hvad vi for vort Vedkommende maa fraraade — vil opretholde en Regresret, ogsaa hvor Skaden er forvoldt ved den Uagtsomhed, der ikke kan betegnes som grov, eller hvor Ansvarret udelukkende hviler paa Regelen i D. L. 3. 19. 2., forekommer det os, at man i hvert Fald ikke bør fremhæve den skadelidtes nærmere eller fjernere Forhold til Skadevolderen eller hans Arbejdsgiver som en Omstændighed, der bør komme i Betragtning ved den Domstolene tillagte Adgang til at nedsætte Erstatningspligten. Det forekommer os, at Domstolenes Afgørelse i saa Henseende udelukkende bør afhænge af, i hvilken Udstrækning den paagældende Skadevolder har lagt Uagtsomhed for Dagen, eller i hvilken Grad vedkommende Arbejdsgiver har tilsidesat et rimeligt Krav til Instruction og Tilsyn.

København, den 24. Maj 1928.

Dansk Arbejdsgiverforening.

(sign.) H. Langkjær.

Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk.

(sign.) J. Pitzner.

Industriraadet.

(sign.) Chr. Overgaard.